

frem med denne Reform, før han var sikker paa, at den kunde gennemføres. Jeg ved ikke, hvorledes den højtærede Konseilspræsident vil faa en saadan Sikkerhed. Vil han først tage Løfte af samtlige Rigsdagsmænd om, hvordan de ville stemme, inden han vil forelægge Loven? Man skulde synes noget lignende. Jeg kan i det hele taget ikke forstaa, hvordan han kan være sikker paa Resultatet. Jeg synes ikke, der er andet at gøre, end at denne Reform, dette Lovforslag, maa forelægges. Det ærede Medlem for Løvelkredsen (A. Nielsen) berørte med et Par Ord dette Spørgsmaal; han talte om en „Udvidelse“ af den kommunale Valgret, og den højtærede Kultusminister benyttede sig af samme Vending under Landstingsvalgene i Varde; han talte ogsaa om en „Udvidelse“ af den kommunale Valgret. Jeg ved ikke, hvad de Herrer mene dermed. Det kan betyde meget, og det kan betyde ingenting. Det, hvorom der her er Tale, og som Befolkningen venter at faa gennemført, er en *almindelig* kommunal Valgret. Det er ikke en større eller mindre Udvidelse af den kommunale Valgret, vi have, men det er Gennemførelsen af den lige og almindelige kommunale Valgret. Jeg vil haabe, at Regeringen snart vil lade høre fra sig om dette Spørgsmaal. Det forekommer mig ikke, det er rigtigt saaledes at lade Aar gaa hen uden at ville røre derved; det, som Ministeriet har sagt om denne Ting, kan ikke være tomme Ord eller tomme Løfter, men det forekommer mig, at her maa Handling følge paa Ordene, og jeg vil haabe, at denne Rigsdagssamling ikke kommer til at hengaa, uden at der kommer til at foreligge et Forslag fra Regeringens Haand om Gennemførelsen af lige og almindelig kommunal Valgret.

Jeg skal efter disse Bemærkninger vende mig til det foreliggende Finanslovsforslag, og det er jo sikkert, at det, der straks falder i Øjnene, er den daarlige finansielle Situation. Det, at et Statsregnskab fremviser et Underskud paa $9\frac{3}{4}$ Mill., og at det foreliggende Budget fremviser et Underskud paa $4\frac{1}{4}$ Mill., det er jo alt andet end lysteligt, og jeg kan ikke se saa lyst og sangvinsk paa Forholdene som det ærede Medlem fra Løvel, der endog fik regnet ud, at der i Virkeligheden ikke var Underskud, men saa vidt jeg forstod et Overskud paa 9—10 Millioner. Saadanne Tryllekunstner nytte ikke noget. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem forsikrer om, at der bliver Overskud, naar Pengene ikke eksistere nogetsteds. Det faktiske

Forhold er, at vi have Underskud, det faktiske Forhold er, at Statskassen snart er tom, at det Laan, vi gjorde i Fjor paa omtrent 30 Millioner Kr., meget hurtigt vil være forbrugt, saa at vi staa med en tom Statskasse og snart komme til at laane Penge igen. Saaledes er det faktiske Forhold, og saa nytter det ikke at ville besmykke denne Sag. Nej, lad os hellere se Sagen, som den i Virkeligheden er. Da Finansministeren i Fjor forelagde Finansloven, opfordrede han til Sparsommelighed, Det gjorde han ikke i Aar, jeg tror, at han ikke nævnedes det Ord Sparsommelighed, fordi han fandt, at det ikke kunde nytte noget. Der var ganske vist mange i Fjor, som ogsaa vilde have Sparsommelighed, men det viste sig, at da Finansloven var færdig, viste den et Underskud paa 5—6 Millioner Kr. Jeg antager derfor, at den højtærede Finansminister mener, at det ikke er til nogen Nytte at opfordre Folketinget til Sparsommelighed, men derimod viste han en anden Udvej, og det var, at vi maatte gaa til ny Statsbyrder. Nu forekommer det mig, at naar vi se paa vor finansielle Stilling, er den Politik, som Regeringen fører, i højeste Grad ufattelig. Vi staa snart med en tom Statskasse, vi staa med et Regnskab og et Budget, der vise et meget stort Underskud. De sige, det er umuligt at spare, Udgifterne vokse, uden at vi kunne forhindre det, og de tale om, at vi skulle gaa til Paalæg af ny Skattebyrder. Men hvad gøre de da under disse Omstændigheder? De forelægge oppe i Landstinget nogle Skattelove, som ville forøge Underskudet endnu mere, med 2 eller 3 Millioner, foruden at vi i Udsigt have Tiendeloven, som vil kræve mange Millioner af Statskassen. Det forekommer mig, at Regeringen ved hverken ud eller ind her. Det, at forelægge Skattelove, som gøre Stillingen endnu værre, det forekommer mig dog at være en meget daarlig Udvej, som Regeringen her gaar til, og jeg synes, man kunde forlange af Regeringen, af Finansministeren, at han anviste en Vej, ad hvilken vi kunde komme ud af den økonomiske Misere, hvori vi i Øjeblikket befinde os. Vi have ikke anden Udvej i Øjeblikket end dette at laane, stadig at forøge Udgifterne til Renter og Afdrag, hvorved den finansielle Stilling kun bliver daarligere og daarligere fra Aar til Aar. I Virkeligheden er jo Stillingen slet ikke fortvivlet. Hvis det var saaledes, at vi i vort Land f. Eks. havde haft en Række Aar, hvor vi havde haft Misvækst, eller at der var styrtet nationale Ulykker ind over vort Land, som